

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XI. Injuriae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XI. I N J U R I Æ.

§. I.

DEUS nostras pro suis vindicat.

Ubi est Abel frater tuus? Gen. 4. 9. Cain, & Abel, obtulerunt DEO de facultatibus suis; sic tamen, ut Abel meliora, deteriora Cain. Acceptavit DEUS munera Abel, Caini verò ne respexit quidem. hinc ejus invidia, & mors Abelis. Duo hic in uno facto peccata erant; primò rectà DEUM petebat, secundò fratrem. Primum dissimulavit; de secundo austerus inquisitor interrogat: *ubi est &c.* rationem abs te volo illius, cujus sanguis innoxius magnis vocibus justitia mee tribunal appellat. *Nunc maledictus eris super terram.* Didacus Niss. D. 5. Quadr. §. 7.

Maledictus eris super terram dicitur Caino. Adæ verò, qui in DEUM peccavit. *Maledicta terra in opere tuo.* Gen. 3. 17.

Egyptus triduanis tenebris vindicatur. Ex. 10. 22. quia hic populus oppressus fuit: Christi verò mors tantum triduanis. Matth. 27. 45.

Vos depasti estis vineam; & rapina pauperis in domo vestra. Il. 3. 14. DEUS, cum multa crimina posset objicere Israelitis, quæ in ipsum DEUM patrarent; tamen non objecit, nisi quæ hominibus facta. Mendoza in 1. Reg. 11. vers. 6.

Flamma erupit, & incendit, quos reperit juxta fornacem. Dan 3. 48. Qui, ut ait Hector Pintus, forsitan erant, qui acculaverunt sanctos pueros. Mirum! ignis non devoravit illos ob horribile idololatriæ crimen; sed ob odium, & injuriam in sanctos. Plus alienam, quam propriam vindicat injuriam. Sylveira in Act. 13. q. 6.

Iratus, & addidit eum tortoribus. Matth. 18. 34. Liberaliter servo decem millia Dominus condonavit: cum verò ille conservo suo pauculi debiti gratiam facere noluit; illum carceri addidit. S. Chrysol. hom. 26. in Gen. magna quidem, & ineffabilis, misericordia! cum in se peccatum est, ad nudas tantum preces totum remittit: cum autem in conservum, ut in crudelem, & inhumanum, suam revocat liberalitatem.

Serve nequam. ib. DEUS ad injurias suas agnus est, ad nostras leo. Didac. Niss. D. 21. Pent. §. 3.

Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt DEI, DEO. Matth. 22. 21. Satiùs dixisse videtur: reddite, quæ sunt Dei, Deo; & quæ sunt Cæsaris, Cæsari. Voluit docere; quòd cum dere sua, simulque Cæsaris, agitur; quòd primùm Cæsari; post illum sibi, satisfieri velit. Id. D. 5. Quadr. §. 7.

Hic si esset propheta &c. Luc. 7. 39. quibus verbis non solum mulierem notavit Pharisæus, sed Christi etiam honorem. Et tamen pro

sola Magdalena respondet, sui immemor. Didacus Niss. D. 5. Quadr. §. 7.

Saule, Saule, cur me persequeris. Act. 9. 5. Cruci affixus, flagellatus &c. sicut, nec tortoribus verbum dixit; nec verò de celo expollulavit injurias suis illatas. Stella in Luc. 7. v. 40.

Sæpe mos est DEO, ut dimittat, quæ in se peccata fuerint; verum quæ in proximum, ea maximà exquirat severitate. S. Chrysol. hom. 26. in Gen. apud Segneri ferm. 3. die Ven. post Cineres.

§. II.

Injurias Dei pro tuis senti, & vindica.

Num. I.

Id egit Christus.

Vade Sathana. Matth. 4. 10. Author Imp. hom. 5. In prima, & secunda, tentatione Christus passus est tentationis injuriam, non est exasperatus; nec in increpationem, vel abjectionem ejus, est excitatus; sed sustinuit, & misis permansit: nunc autem, quando diabolus DEI sibi præsumpsit honorem, ac adorationem; exasperatus, & iratus est, & à se repulit. Ut nos illius exemplò discamus, nostras quidem injurias illatas ab impiis, sive in dicto; sive in facto, magnanimiter sustinere; DEI autem injurias, & contemptum, nec usque ad auditum sufferre: quoniam in propriis injuriis esse quæpiam patientem, laudabile est; injurias autem DEI dissimulare, nimis impium. Irascitur demoni Dominus, quando videt illum, quæ DEI sunt, sibi vendicantem. Theophylactus.

Cum fecisset quasi flagellum. Joan. 2. 15. Cur Christus hic adeo severus, alibi mitis? Samaritanus, & demonium habens, vocatus; nihil tale fecit &c. In aliis actionibus peculiariter CHRISTO Domino irrogabatur injuria; hic autem totus contemptus in DEUM erat; cum domus ejus domus negotiationis fieret. Sylveira hic. q. 8.

Vide simile exemplum Luc. 9. 54.

Num. II.

Alia Exempla, & motiva.

Ejice ancillam hanc, & filium ejus. Gen. 21. 10. Agar concepisse se videns, despectit dominam suam. Gen. 16. 4. Sara sapiens pauculum commota est ob ingratum Egyptiæ animum; & agendo cum illa paulò severius conabatur ad ancillæ conditionem reducere. Sed dum post complures annos advertit, tum illam, tum filium Ismaelem, polluere domum Abrahæ superstitionibus Gen. 21. sic exarsit, ut illam nec in domo passa sit, neque ad limites agrorum suorum. Nos, quorum gratiæ æternum Verbum induit carnem, congelascemus inter domesticorum iniquitates? feremus conculari ab iis tabulis Legis? Sacramenta sperni? quæso, afficiamur magis

magis Dei offensis; & minus privatas injurias sentiamus. Oliva t. 2. conc. 23. die Sanct. Lucia.

Tunc Tobias ingemuit. Tob. 3. 1. En tibi, cœcitas non turbavit Tobiam; sed conturbavit calumnia uxoris: magis enim offensa Dei, quam injuria propria, eum cruciabat. Cornelius hic.

Tremor, & horror, invasit sensus eorum, nè hoc faceret Jerusalem, & templo Domini. Judith 4. 2. Nihil aequè torquet pios animos, ac injuria rerum sacrarum. Ea fortuna occurrit in primis, & lacrimas expulit pio vati Pl. 78. 1. *Deus! venerunt Genes in hereditatem suam.* Theodoretus: sapienter preces exortiri docuit: non enim sua mala primum narrat; sed impietatem in divinum templum. Velloso hic Paræn. 16.

Quasi una de stultis mulieribus locuta es: Job. 2. 10. Lyran: Vir sanctus, quamvis afflictiones proprias patienter sustinuerit; tamen injuriam Dei, absque reprehensione, sustinere non potuit: quia injuriæ propriae sunt tolerandæ; divinæ autem vindicandæ. Sic laudabilis iracundiâ dicuntur excanduisse Moyes in idololatrias Ep 32. 19. Phinees in fortantes Num. 25. 7. Samuel in Agag regem 1. Reg. 15. 33. Elias in Sacerdotes Baal 3. Reg. 18. 40.

Plorabit, & flebitis vos. Joan. 16. 20. Veri Christi discipuli plus cruciantur in animo ex corruptis hominum moribus, quam si quæque flagella in proprijs corporibus paterentur. Major plorandi causa, quod convitia jaculabantur in Christum; quam ex his, quæ in proprijs corporibus tolerabant. Simon Cass. l. 12. c. 14.

Num. III.

Injuria Dei minus zelantur.

Nunc super omnia adversarios nostros immortali odio persequimur; blasphemantibus Deum clementem porrigimus manum. S. Hier. ep. 61. ad Pamm.

Sunt plerique, quod valde absurdum est, faciles ad remittendam injuriam Dei; difficiles, & tardi, ad donandam injuriam suam. Nimirum hoc potius bene constituti, & bene eruditi animi est; quod facilis sit, & promptus, ad remittendam injuriam sui, tardior autem ad donandam injuriam Dei. S. Rupertus l. 1. in Levit. c. 42.

Cum injurias nostras ipsi ulciscimur, modum quoque in ulciscendo excedimus: cum verò vel de divina gloria vel de ipsa affecti, ut nos inter, & saxa, interfit nihil. S. Ildor, Pelus. l. 2. ep. 239.

Vide tit. Honor Dei.

§. III.

Injuriam proximo non infer, nec inferri patere.

Clamor Sodomorum, Gomorrhæ, multiplicatus est. Gen. 18. 20. S. Chrysothom 42. in Gen. multas injurias, quas commiserunt, demonstravit: & surrexerunt potentiores, ditioresque, contra pauperes. Proinde, inquit, non solum erat magnus planctus clamoris; sed & peccata eorum non vulgaria fuisse, sed magna.

Quare percussit proximum tuum? Ex. 2. 13. Ex hoc facto rectè conjecturat S. Chrysothomus Moylen magnum futurum principem, quod injuriato opem ferret. Sylveira in act. 7.

Iratus - David - dixit ad Nathan. 2. Reg. 12. 5. Non indignatur David contra suum hostem Saul, non contra Semei, non contra Absolon; sed contra oppressorem pauperis. Sylveira in Act. 7.

Servate mihi puerum Absolon. 2. Reg. 18. 5. Sic in terra David præcipiebat; sed in cælo aliud statuit divina justitia in tot culparum reum. Oliva tit. 2. conc. 15.

TITULUS XII. INNOCENTIA.

§. I.

Figure, Similitudines.

Invenit scyphum in sacco Benjamin. Gen. 44. 12. Per Bejamini intelliguntur hic innocentes; quos Dominus tenerius diligit: & ideo potius arguit hic, ut puriores sint. Hugo Card hic.

Deseret agnum annisulum. Levit. 12. 6. In agno significatur innocentia. S. Bonav. l. 2. D. 2. Epiph.

Filius unius anni erat Saul. 1. Reg. 13. 1. Non ætate, sed probitate, ut interpretatur Greg., Hier., August., Rupertus, Theodoretus. Sæpe in factis literis Innocentia per pueritiam indicatur. Mendoza hic.

Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli. Matth. 18. 3. S. Hier. non præcipitur Apostolis, ut ætatem habeant parvulorum; sed innocentiam: & quod illi per annos possident, hi possideant per industriam: ut malitia non sapientiâ, parvuli sint.

Non habens vestem nuptialem. Matth. 22. 12. Nuptialis vestis est Innocentia; etsi non custodita, saltè recuperata. Et est illa pristola, quæ prodigio filio revertenti jubetur exhiberi à patre. Simon Cass. l. 6. c. 24.

Inductum veste albâ. Luc. 23. 11. Alba vestis insinuat Innocentiam patientis. Id. l. 13.

••(O)••

Aaa aa 3 §. II. In.